

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Convocarea Adunării Eparhiale ***	6. Cronica externă ***
2. Pastorală I. P. S. Patriarh după nenorocirea dela Costești	7. Mișcarea Misionară. ***
3. Eu sunt lumina lumii Pr. Manca Popescu	8. Daruri, Mulțumiri ***
4. Doxologia ***	9. Parohii vacante ***
5. Cronica Internă ***	

Miron,

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei Patriarh al României.

Iubiților și onoraților membri ai Adunării Eparhiale, din Arhiepiscopia Noastră; Dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul Nostru Iisus Hristos.

Pe temeiul art. 9 din Lege și 132 și 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române, convocăm Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Bucureștilor în sesiune ordinară, pe ziua de Duminica Samarinenicii, 18 Mai 1930, la orele 10 dim., când se va oficia cuvenita slujbă religioasă, în Catedrala Patriarhiei; apoi va avea loc deschiderea adunării, în o sală a Camerei Deputaților.

Pentru conducerea ei deleg, pe baza art. 133 din Legea de organizare, pe Prea Sfințitul Vicar Platon.

Dat în București, 1 Mai 1930.

MIRON,

Arhiepiscop și Mitropolit.

Ordinea de zi a lucrărilor în Adunarea Eparhială ordinară din 18 Mai 1930.

PARTEA I

P. S. Vicar deschide ședința cu o cuvântare.

II. Secretarii ocupă locurile la biou.

III. Se face apelul nominal, spre a constată, dacă sunt prezenți jumătate din membri, plus unul, spre a începe lucrările.

IV. Se prezintă și se împart comisiunilor respective:

A) Raportul general al plenului Consiliului Eparhial.

B) Raportul general al Secțiunii Administrative bisericesti.

C) 1. Raportul general al Secțiunii Culturale.

2. Un raport special asupra Academiei de muzică religioasă.

3. Raport asupra înființării Seminarului Monahal dela Cernica.

4. Raport asupra Ateneelor populare.
5. Raport asupra faptelor de milă creștină.
6. Misiuni și săptămâna de retragere.
7. Studenții în străinătate.

D) 1. Raportul general al Secțiunii Economice-Financiare pe anul 1930.

2. Raportul general asupra situației fondurilor și anume:

a) proprii; b) speciale; c) străine, dar în administrația Arhiepiscopiei.

3. Proiectul de buget al Arhiepiscopiei pe anul 1931.

4. Raport special pentru școala de cântăreți și Căminul preoților cu bugetele pe 1930.

5. Zidirea Palatului Arhiepiscop-Patriarh.

6. Alte acte intrate spre rezolvire.

PARTEA II

V. Referatele comisiunilor asupra actelor intrate în discuțiune și asupra propunerilor făcute.

VI Inchiderea sesiunii.

Nr. 6433.—1 Mai 1930.

CUVÂNTUL DE MÂNGÂERE ȘI APELUL INALTULUI PATRIARH MIRON

— DUPĂ NENOROCIREA DELA COSTEȘTI —

Miron

Din mila lui Dumnezeu Patriarhul României către toți fiii Țării

Cazul nenorocirii fatale dela Costești ne-a lovit pe toți ca un trăsnet neașteptat. Toată țara — fără deosebire de neam și credință — se pregătea pentru a prăznui Sfintele Paști. Ele aduc în toate casele bucurie, mângâere și nădejde de mai bine. Numai la Costești voia neînțeleasă de mintea omenească a Celui-de-Sus, a trimis jale și durere nemărginită în 110 case, căci la 110 de inși și-au găsit moartea năprasnică în flăcările, cari au mistuit în puține minute toată biserica, din care aproape nimeni n'a putut scăpa, fiindcă singura ușă era de tot îngustă.

La auzirea acestei triste întâmplări ni s'a sfâșiat inima de durere și sentimente de adâncă compătimire a umplut sufletul tuturor. Aceste sentimente de milă generală ne îndeamnă, să dăm tuturor cetățenilor țării, în inima cărora iubirea de aproapele este vie și lucrătoare, ocazia de a contribui la mângâerea celor ce-au primit o lovitură atât de grea. În scopul acesta — considerând urgența cazului — dispunem următoarele:

1) În Duminica Tomii să se officieze în toate bisericile Patriarhiei, după sfânta liturghie, un parastas pentru sufletul celor arși de vii și pentru mângâerea fraților îndurerăți.

2) Cetindu-se celor de față aceste cuvinte îndoliate ale Părintelui vostru sufletec, să se deschidă imediat în biserică o **colectă** pentru ajutorarea celor ce și-au pierdut părinții și sprijinul și mai ales pentru terminarea bisericii noi în curs de zidire din acea comună — căci — dacă această biserică era gata și dată sfintei sale chemări poporul nu era avizat a asculta prohodul Domnului în clădirea învechită, de lemn. Nenorocirea n'ar fi avut loc.

Colecta se va face purtându-se un **disc**, sau în modul stabilit de cler împreună cu autoritățile civile, după împrejurările locale.

Eu deschid această colectă cu suma de zece mii (10.000) lei dela mine și 10.000 lei din „fondul incendiaților“, trimise la adresa „Consiliului central al Patriarhiei române“ (București, str. Matei Milo 8).

Ziarele sunt rugate a participa la colectă.

Mângâerea tuturor ar fi îndoită, dacă și cetățenii minoritari și de altă credință ar folosi această nenorocită întâmplare pentru a-și arăta iubirea față de concetățenii lor cuprinși de jale.

Milostivul Iisus Hristos, cu învățăturile Sale din Cartea Sfintei Evanghelii și din celelalte cărți rituale ale bisericii mistuite în întregime de foc cu tot cuprinsul ei și care evanghelie și cărți sfinte — ca o mi-

nune vizibilă și cu adânc înțeles pentru toți — au rămas nearse, va răsplăti tuturor jertfa și ajutorul dat celor din Costești.

3) De altă parte repet sfatul meu dat înainte cu câțiva ani ca Mitropolit Primat către clerul Arhiepiscopiei mele din prilejul unei triste întâmplări analoge din eparhia mea, unde au ars tot la Paști patru persoane; dar acum — cu consimțământul chiriarhilor respectivi — îl generalizez ca **poruncă strictă** pentru toate bisericile din Patriarhie, ca :

a) Să se scoată din biserici toate cununile uscate, fie de flori naturale sau artificiale, cari la cea mai mică scânteie ard ca niște materii explozibile.

b) Să nu se mai permită așezarea în biserici a unor asemenea cununi, cari se pune pe coșciugul sau mormântul celor repauzați. Tristul caz dela Costești va trebui să convingă pe aducătorii de cununi, că n'au motiv a se simți jigniți în sentimentele lor de evlavie sau de iubire către cei repauzați, dacă asemenea cununi nu se mai lasă în biserică. E un uz luat din Apus, străin.

4) De asemenea să ia cucernicii preoți — cu tactul cerul de sensibilitatea donatorilor — dispoziții, ca să nu fie atârinate pe catapitasma altarelor prosoape, pânzeturile de tül și borangic, etc., cari acopăr

sfintele icoane, ceace nu-i permis, și sunt tot așa de inflamabile ca și cununile, și stau chiar la locul unde mai mult se umblă cu lumânări și cu focul din cădelniță.

5) Din acest trist caz se îndatorează cucernicii preoți a convinge pe evlavioșii creștini despre hiperzelul lor de a folosi mai multe lumânări, decât admite spațiul bisericilor și starea sanitară a aerului care adesea ori se umple de veninul parafinei, din care sunt falsificate lumânările. Ofranda creștinilor pentru vii și morți se poate face și prin un ajutor dat săracilor, văduvelor, orfanilor, pentru repararea bisericii, pentru procurarea unui obiect necesar, a unui rând de odăjdii, cumpărare de cărți de cuprins educativ, etc.

Iar cine umblă cu lumânarea aprinsă, fie în biserică, fie aiurea trebuie să fie cu toată grija, căci — iată — ce nenorociri poate aduce neprecauțiunea asupra unei comune întregi.

6) In fine, sfătuesc clerul și poporul, ca la clădirea unei biserici noi să facă negreșit ușă și la altar; iar la intrare ușă largă sau mai multe, unde arhitectura admite.

Cu patriarhicești binecuvântări.

București, în ziua Sfințelor Paști 1930.

MIRON
PATRIARH

EU SUNT LUMINA LUMII

„Eu sunt lumina lumii; celce vine după mine nu va umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții“. (Ioan VIII 12).

De data aceasta, Mântuitorul ni se înfățișează sub chipul luminii. Al luminii, care nu numai că întreține vieța, dar o și creiază. Intr'adevăr, lumina e elementul cel mai potrivit naturii divine; ea formează esența divinității și totdeodată e haina majestoasă în care se arată Dumnezeu din primul moment al creațiunii universului material. La început era întuneric deasupra adâncului și Dumnezeu a zis: „să se facă lumină și s'a făcut lumină“ (Fac. I 3) în ziua întâia. Deaceia și sfântul Ioan evanghelistul în epistola primă a lui subliniază ca pe cea mai de căpetenie veste, cunoscută prin descoperire supranaturală, vestea că „Dumnezeu este lumină și nici

un întuneric nu este întru El“ (I Ioan I 5). Tot deaceia mărturisim și noi în Simbolul credinței că Mântuitorul, celce s'a născut din Tatăl mai înainte de toții vecii, este „lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat“.

Există lumină materială și lumină spirituală. Lumina materială — al cărei izvor rezidă deci în materie — ne ajută să privim și să recunoaștem lucrurile din natură așa cum sunt ele. Ea întreține vieța naturală și înlesnește activitatea omenească. Lumina spirituală — al cărei izvor rezidă în spirit — ne ajută să cunoaștem vieța în desfășurarea ei intimă, să dobândim priviri generale asupra lumii și pe baza expierențelor trecutului să închiegăm planuri de viitor. Lumina spirituală ne apropie de o ceace e bine, frumos

și adevăr în vieață și ne dă puțința să gustăm sublimul, atât cât e îngăduit ființei omenești.

Desigur că cea mai nobilă năzuință a sufletului omenească e aceea în care vibrează dorul nepotolit de lumină! Cât tremur sfânt stă în miezul acestui cuvânt magic: lumină! Marele dramaturg, poet și bărbat de știință, germanul Goethe, care toată vieața căutase lumină, cea lumină cu ajutorul căreia să vadă lucrurile și vieața așa cum sunt în realitatea lor divină, pe patul de moarte grăia aceste ultime cuvinte: „Lumină, mai multă lumină!“

Dar până unde merge lumina ce țâșnește din mintea omenească? Fără îndoială că desul de departe. Atâtea laturi ale vieții ni sunt astăzi cunoscute datorită luminii rațiunii omenești. Și eforturile ei măresc, pe zi ce trece, mai mult raza cunoștințelor asupra naturii și vieții. Nu poate tăgădui însă nimeni, că oricât de mult ar cuceri omul ajutat de lumina rațiunii sale, încă va mai rămâne nemăsurat de întins domeniul asupra căruia rațiunea omenească prin propriile ei puteri nu va putea niciodată să facă măcar un pas. Cine poate și ce este peste hotarele acestei vieții? Și câte alte taine nu cuprinde însăși vieața, pe care rațiunea nu le va putea pătrunde niciodată.

Cine a meditat, cu simțul clar al răspunderii personale, asupra scopurilor vieții; cine a luat în serios puterile tainice, cari de multe ori izbutesc să dea vieții noastre altă direcțiune decât aceea pe care am dorit-o noi; cine a încercat să aleagă minciuna din adevărul vieții și să pună minciuna deoparte, iar adevărul de alta; cine a cântărit deoparte eforturile de bine, iar pe de alta realizările dobândite, e peste puțință să nu fi constatat contrastul dureros dintre dorinți și împliniri. Totdeauna, e peste puțință ca acela să nu-și fi plecat fruntea în fața cerului și să nu fi cerut dela Dumnezeu mai multă lumină.

Către astfel de suflete declară Mântuitorul despre sine însuși: *Eu sunt lumina lumii*. Cuvântul acesta este plin de putere. El transmite sufletului credincios puterea de a vedea în lumină desăvârșită vieața aceasta în toate cutele ei, de a înțelege adevăratul bine cuprins în ea și tot cu aceiași claritate vede și realitățile de dincolo de mormânt. Da, Iisus este pentru om lumina care luminează pururea și-i descoperă taina vieții acesteia ca și a vieții celeilalte.

Proorocul Isaia, cu sute de ani înaintea

erei creștine, înfățișază, prin descoperire divină, venirea Mântuitorului în mijlocul omel nirii ca arătarea unei lumini mari: „Poporul celce umblă întru întunec a văzut lumină mare, iar celor ce locuiau în laturea și în umbra morții lumină le-a strălucit“ (Isaia IX 2), iar Zaharià, tatăl sfântului Ioan Botezătorul numește, pe Mântuitorul: „Soarele ce răsare, luminând pe cei cari șed în întunec și în umbra morții și îndreptând picioarele noastre pe calea păcii“ (Luca I 78-79). Tot astfel sfântul Ioan evanghelistul îl numește „lumina cea adevărată, care luminează pe tot omul ce vine în lume“ (Ioan I 9).

Biblia întreagă și cu deosebire sfintele evanghelii mărturisesc, în același graiu limpede și hotărît: Iisus, ca celce este Fiul lui Dumnezeu și s'a întrupat pentru a luă asupra Lui păcatele omenirii întregi, este lumina lumii, spre o vieață în legătură intimă și vie cu Dumnezeu.

Iisus nu e lumina lumii numai prin învățătura sa sublimă și neîntrecută în perceptive morale, ci mai ales prin vieața nouă care și-a luat începutul dela El. El este temelie unei vieți nouă, care se desfășoară într'o lumină necunoscută pânăla El omenirii. „Nimeni nu poate pune altă temelie decât cea odată pusă, care e Iisus Hristos“ zice sfântul Apostol Pavel. (I Cor. III 11). Priviți această vieață, susținută de o idee centrală nemișcată dela locul ei: credința în Dumnezeu și dovedită prin cel mai mare eroism și dispreț de moarte, și răspundeți de unde au primit acei creștini atâta putere împotriva răului și atâta claritate în ce privește soarta lor viitoare, dacă nu dela Iisus, lumina lumii? Din oameni fricoși, cari nu știau unde să se ascundă de frica Iudeilor răzbunători, în timpul judecării și răstignirii Domnului, apostolii devin predicatorii plin de curaj ai învierii Mântuitorului. Invierea îl arată pe Iisus ca pe celce e într'adevăr Lumina lumii.

Opriti-vă privirea asupra sfântului apostol Pavel. La început el era un vrăjmaș neîmpăcat al creștinilor. În dorința de a nimici cu totul pe creștini, capătă împuternicire să meargă în Damasc și să aducă legați la Ierusalim pe toți creștinii de acolo. „Dar pe când călătoria și era aproape de Damasc o lumină din cer l-a învăluit deodată ca într'un fulger. Și Saul (astfel se numia Pavel înainte de a fi creștin) căzând la pământ a auzit un glas care-i zicea: Saule, Saule, de ce mă pri-

gonești? El a zis: „Cine ești, tu, Doamne? Iară Domnul: Eu sunt Iisus pe care tu-L prigonești. Greu îți este ție să izbești în țepușă cu piciorul“. (Fap. Ap. IX 3-5). Sub formă de lumină se arată Mântuitorul lui Pavel. Pavel ajunge în Damasc, purtat de mână de însoțitorii lui, căci orbise. Aci e găzduit la un preot creștin care-l introduce în cunoașterea evangheliei Mântuitorului și „îndată au căzut depe ochii lui ca niște solzi și iarăși a văzut și sculându-se s'a botezat“ (F. Ap. IX 18). Din această clipă începe pentru Pavel o viață nouă, luminată de lumina descoperită de însuș Mântuitorul.

Alt caz este acela al vieții fericitului Augustin. Fericitul Augustin a trăit prin sec. III și era un om care se adăpase dela izvoarele celei mai înalte culturi din timpul acela. Cu toate acestea, după cum însuși mărturisește, ducea o viață foarte ușuratică. Dela o vreme, spiritul lui fin n'a mai găsit nicio bucurie în acest fel de viață, dar nici nu se putea hotărî pentru viața creștină. La rugăciunile lui repetate, Dumnezeu intervine și dă altă direcție vieții lui. Să ascultăm însă confesiunea lui însuși: „Pe când vorbiam astfel și plângeam amar, cu inima adânc zdrobită, auzii ieșind din casa de lângă mine o voce ca de copil sau copilă, care repetă cântând: „Ia și citește, ia și citește“. Incetai să plâng și mă sculai fără să pot gândi altceva decât că Dumnezeu îmi porunca să deschid cartea sfântă și să citesc primul loc găsit.

... Luai cartea, deschisei și în primul loc pe care-l găsi, cetii aceste cuvinte pe care-mi aruncasem ochii în primul moment: „Nu mai trăi în petreceri și beție, nici în necurății și desfrânări nici în necazuri și invidie, — ci îmbracă-te în Domnul nostru Iisus Hristos și nu căută să satisfaci trupul după plăcerile senzuale“. N'am mai cetit mai departe și nici nu era nevoie, căci această cugetare s'a răspândit în inima mea ca o lumină calmă care a risipit toate întunerecele îndoelilor mele“. (Conf. cap. XII).

„Lumina calmă“ despre care vorbește Fericitul Augustin era chiar Domnul Iisus, care-și găsisse, din acea clipă, loc în inima lui.

Fraților. Iisus e lumina lumii și după mărturiile biblice, cari rămân deapurarea adevărate, și după rațiunea omenească care mărturisește că peste anumite hotare nu poate

trece, ca și după mărturisirea vieții creștine, care se deosebește prin abundență de lumină și statornicie neclintită. Oricâtă crezare ar da cineva acestor adevăruri, niciodată însă nu va putea să mărturisească din plină inimă și să trăiască în acelaș timp mărturisirea că Iisus e lumina lumii, dacă n'a împlinit mai întâiu cuvintele următoare ale Mântuitorului: „celce vine după mine nu va umbla în întunec, ci va avea lumina vieții“. E absolut necesară o urmare a lui Iisus ca să putem recunoaște și mărturisi că El e lumina lumii. Mântuitorul însuși numește pe cei ce cred în El lumina lumii: „Voi sunteți lumina lumii“ (Mat. V 14). Ce însemnează aceasta? Ne-o spune lămurit sfântul Apostol Pavel: „Altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumina întru Domnul; umblați ca fi ai luminii! Pentru că roada luminii e în orice bunătate, dreptate și adevăr“ (Efes. V. 8 -9). Deci a fi lumina lumii înseamnă a fi bun, drept și grăitor de adevăr. Bun, nu numai cu cei ce sunt buni cu tine, ci și cu vrăjmașii tăi; drept, nu numai cu ce sunt drepti cu tine, și cu ceice te-au nedreptățit vreodată și grăitor de adevăr nu numai atunci când te aștepti la răsplată sau laudă, ci și atunci când grăirea adevărului s'ar putea întâmplă să-ți aducă foarte mari neplăceri.

Și mai înseamnă încă ceva mai mult a fi lumina lumii, dupăcum dorește Mântuitorul să fim fiecare dintre noi. Aceasta ne-o spune sfântul Ioan evanghelistul. Ascultați cuvântul lui: „Iubiților, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care o aveți dela început; porunca cea veche este cuvântul pe care l'ați auzit. Ci totuși vă scriu poruncă nouă (cecece este adevărat întru el și întru voi) pentru că întunerecul se duce și lumina cea adevărată începe să răsară. Cine zice că este în lumină și pe fratele său îl urăște: acela este în întunec până acum. Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină și sminteală nu se află în el. Iar celce urăște pe fratele său este în întunec și umblă în întunec și nu știe încotro se duce, pentru că întunerecul a orbit ochii lui“ (I Ioan II 7—11).

Iubirea e semnul cel mai vădit că ești o lumină, în lumea aceasta, aprinsă dela lumina cea mare care este Iisus. Iisus este lumina lumii, pentru că iubirea Lui n'are margini și caută pe toți, ca păstorul oile rătăcite, ca să-i mântuiască, nu ca să-i piardă.

Pe noi, creștinii, El ne-a rânduit ca să fim lumina lumii, sau mai bine zis purtători ai luminii Lui către lumea necredincioasă, îndemnându-ne însă să ne iubim unii pe alții, căci acesta va fi semnul că suntem ucenici ai Lui.

Mântuitorule, Celace ești Lumina lumii, luminează inimile noastre cu strălucirile iubirii Tale nemărginite ca și noi să fim, după porunca Ta, lumina lumii. Amin.

Preot MANEA POPESCU

D O X O L O G I A

Pentru cei prigoniți și pentru cei ce se ostenesc pentru credință în republicile sovietice.

Binecuvântat este Dumnezeu nostru; Impărate ceresc; și celelalte, după obicei, până la: Veniți să ne închinăm: (De trei ori).

Psalm ales

Sabie au smuls păcătoșii, întins-au arcul lor ca să surpe pre săracul și pre mișelul, ca să junghie pre cei drepti la inimă.

Pândește păcătosul pre cel drept și caută să-l omoare pre el: Iar Domnul nu-l va lăsa pre el în mâinile lui. Ce te fălești întru răutate, puternice? Fărădelege toată ziua, nedreptate a gândit limba ta. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea, nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfârâma până în sfârșit. Aduți aminte de aceasta: vrăjmașul a ocărât pre Domnul, și norodul cel fără de minte a întărâtat numele tău. Să nu dai hiarelor suflul ce se mărturisește Ție: sufletele săracilor Tăi să nu le uiți până în sfârșit. Că pentru Tine ne omorâm toată ziua: socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

Vezi pre vrăjmașii mei, că s'au înmulțit, și cu urâciunea nedreaptă m'au urât. Ridicată-am ochii mei la munți de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu dela Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul. Mântu-ește-mă, Doamne, că a sărăcit cuviosul; că s'a îpușinat adevărul dela fiii omenesți. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă turburi? Nădăjdueste spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feții mele și Dumnezeuul meu. Domnul tărie norodului Său va da, Domnul va blagoslovi norodul Său cu pace. Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa? De va tăbără asupra mea oștire nu se va teme inima mea: spre El eu nădăjduesc: Tu ești scăparea mea de

necazul ce mă cuprinde: bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m'au încunjurat. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți spre Domnul. Tăbără-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul și-i va izbăvi pre ei. Acolo vor cădea toți cei ce fac fărădelege: răniți fiind și nu se va putea scula. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul: și vei căuta locul lui și nu-l vei afla. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pre Domnul vor greși. Văzut-am pre cel necurat prea înălțându-se și ridicându-se ca chedrii Livanului și am trecut, și iată, nu era, și l-am căutat pre el, și nu s'a aflat locul lui. Intors-ai plângerea mea spre bucurie mie, rupt-ai sacul meu și m'au încins cu veselie. Indeletniciți vă și cunoașteți, că Eu sunt Dumnezeu: înălțamă-voiu întru neamuri, înălțamă-voiu pre pământ. Scoală-te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu vei moșteni întru neamuri.

Slavă; Și acum; Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (De trei ori).

Ectenia mare.

După „Pentru cei ce umblă pre ape și călătoresc“ se adaogă:

Pentru ca să asculte glasul fraților noștri, robiți de vrăjmașii Domnului Atotțiitor, și cari în suferințe strigă către El pentru apărare și ajutor, și să le dea lor răbdare și putere, chiar până la cea din urmă suflare, ca să păzească și fără frică să mărturisească Sfânta Credință Ortodoxă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să asculte glasul rugăciunii noastre, al mărturisitorilor numelui Marelui Dumnezeului nostru, cari pentru credință și dreptate dumnezeiască în temnițe și surghiunuri se muncesc și din legături, din închisori și din orice lipsă, să-i libereze, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să surpe necredința cea de Dumnezeu hulitoare și lepădarea dela dreapta credință, și să întoarcă la cunoașterea învățaturii dumnezești pre toți cei lepădați și să-i unească cu Sfânta Sa Biserică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să odihnească sufletele fraților noștri, cari pentru credință și dreptate dumnezească viața lor și-au pus, rău chinuți, înecați, arși, omorâți, spânzurați dobândind pentru Biserica lui Hristos cunună mucenicească, Domnului să ne rugăm.

După ectenie, Dumnezeu este Domnul și Troparul! glas I:

Degrad ne întâmpină pre noi.....

Slavă; Și acum; Bogorodicina, acelaș glas: Biserica strigă către Tine.....

Prochimen, gl. 4: Doamne, ridică puterea Ta și vino, ca să ne mântuești pre noi.

Stih: Să'nvie Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii Lui.

Apostol: I Petru, cap. 21, vers. 12 19.

La ectenia întreită, după „Pentru cei ce aduc daruri“:

Caută milostive, Iubitorule de oameni, asupra robilor Tăi, cari se muncesc cumplit de oamenii necredincioși și răi, dă-le lor mână de ajutor, arătându-le lor lumina feții Tale, mângâe-i și-i veselește pre ei cu Harul Sfântului Duh, Atotbunule Doamne, auzi-ne și ne miluește.

Cinstește, întărește și proslăvește Biserica Ta cea sfântă, și păzește inimile credincioșilor Ei fii, și deșteaptă ierarhia, ca cu credință înțeleaptă să cârmuiască căile Ei, Prea minunate Doamne, auzi-ne și ne miluește pre noi.

Mult răbdătorule și Prea bunule Doamne Iisuse Hristoase, pre rătăciții întru întunericul necredinței, în care se află frații noștri, cu lumina Evangheliei Tale luminează-i, dragostea către Dumnezeu în inimile lor aprinde, și-i unește pre ei cu Sfânta Ta Biserică, Atotputernice Doamne, auzi-ne și ne miluește.

Desrădăcinează și stinge toată pângăriciunea necredinței cea de Dumnezeu hulitoare, iar stăpânirea lor o sfărâmă degrab și o dă dreptcredincioșilor, rugămu-ne Ție, Atotputernice Doamne, auzi-ne și ne miluește.

Cu mila Ta înmoaie asprimea inimilor stăpânilor tirani, necredincioși și răi, iar celor ce îndură dela ei foame și orice lipsă, trimite-le ajutorul Tău cel milostiv, apăra-i și degrab potolește chinurile lor, rugămu-ne, Atotputernice Doamne, auzi-ne și ne miluește.

Odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi, ucși și chinuți pentru credință și dumnezeiasca dreptate și pentru Biserica lui Hristos cunună mucenicească priimind, rugămu-ne, milostive Doamne, auzi-ne și ne miluește.

Vosglas: Auzi-ne pre noi Dumnezeule, Mântuitorul nostru..

Preotul sau diaconul: Cu umilință și lacrimi, plecând genuchile noastre, Domnului să ne rugăm.

Cântărețul: Doamne miluește (De trei ori).

Iar preotul citește rugăciunea aceasta:

Milostive Doamne, Dumnezeule al puterilor! Din adâncul sufletesc în necazul și în tânguirea noastră umiliți strigăm către Tine: cu puterea Crucii Tale smerește îndrăzneala celor ce urăsc și hulesc Numele Tău cel Sfânt, cari pângăresc și darămă sfințenia bisericilor Tale, și cari cumplit prigonesc pre fiii credincioși ai Sfintei Tale Biserici. Tuturor celor ce se ostenesc și șovăesc întru mărturisirea credinței în Numele Tău, trimite-le pre Sfinții Tăi îngeri cari să întărească poporul Tău cel credincios pentru a purta jugul Tău cel bun cu acoperământul îngeresc și Sfinții Tăi ce stau înainte. Mult milostive Doamne! Cu inimă obidită și cu lacrimi fierbinți ne rugăm Ție, caută la strigarea, suspinul și la umiltele rugăciuni ale tuturor credincioșilor, cari se ostenesc pentru sfințenia bisericilor Tale și de harul sfințelilor Tale taine sunt lipsiți din pricina năvălirii vrăjmașilor Tăi, Doamne. Milostivește-te, Doamne, pentru pruncii cari cu lumina Sf. Botez nu sunt luminați și cu pecetea darului Sfântului Duh nu sunt pecetluiti. Cruță, Doamne, pe copiii, pe tinerii și pe fecioarele, ce se smintesc de cei ce urăsc Numele Tău spre toată necredința, necinstea, hulirea de Dumnezeu, vieță rea, pizmă și răutate către aproapele. Milostivește-te, Doamne, de bătrâni și de cei ce zac în neputințe, lipsiți în ceasul morții de mângâierea cea plină de dar a Impărtașirii cu sfințele Tale Taine, și cari nu au parte de creștineasca înmormântare. Întărește, Doamne, fețele călugărești, ce din sfințele lăcașuri sunt alungați și ocări răbdând. Iar mai mult întărește Doamne, cu tăria Duhului Tău cel Sfânt, pe preoții Tăi, ca fără frică, chiar și până la moarte, uniți să stea de paza turmei Tale. Iar pe toți, cari pentru Tine, cunună mucenicească au primit, învrednicește-i cu Sfinții Tăi în vecinica Ta slavă să împărătească. Cel ce pre cruce Te-ai rugat pentru cei ce Te răstigneau, și ai primit

în ceasul cel mai de pre urmă pocăința tâlharului, nu pierde, Doamne, pre cei lepădați, pre hulitorii sfintei Credințe, ci, de este cu putință, dăruiește-le și lor bucuria a Te cunoaște pre Tine, dragostea dumnezeiască și înțelepciunea, ca zilele lor întru adevărată pocăință să și le sfârșească.

La Tine, Doamne, nădăjduim și nu ne vom rușina în veac.

Că Tu ești apărarea noastră; Ajutorul și Biruința, ce a biruit lumea; Lumina mai pre sus de toată lumina; Bucuria mai pre sus de toată bucuria; Nădejdea mai pre sus de toată nădejdea; Viața adevărată și Mântuirea

vecinică. Și Ție, în Treime închinatului Dumnezeu, slavă cu toții înălțăm, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Și cântăm doxologia mare. După sfârșitul acesteia, diaconul: Înțelepciune. Preotul; Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuește-ne pre noi. Cântărețul: Ceia ce ești mai cinstită decât heruvimii; Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Cântărețul: Slavă, Și acum... Doamne milu-ește (De trei ori). Binecuvintează. Preotul face obicinuitul otpust. Și cântăm megalinariile Cinstitei Cruci.

C R O N I C A I N T E R N A

Remușcare.

Telegramă către I. P. S. Patriarh, 21.IV.1930:

Smerit aduc la cunoștință cum că în timpul ocupației un ofițer ungar a furat din Biserica Domnească Bușteni următoarele lucruri: un sfânt Epitaf bun, o sfântă Evanghelie și o cruce de metal aurită. Acum pe patul de boală fiind apucat de remușcare ni le-a restituit prin parohia unită din Satmar jud. Satmar aseară ora 7 le-am primit.

Supus servitor Ierostavrofor ANTONIE NĂESCU
Bușteni

La Mănăstirea Suzana, jud. Prahova, au luat ființă, din dorința și cu sprijinul I. P. Sf. Patriarh, o școală primară și un atelier de țesătorie. Se cunoaște doar preocuparea șefului suprem al Bisericii noastre de a face ca în Mănăstirile românești munca intelectuală și exercițiile spirituale să fie asociate muncii manuale.

Și așa, aceste două așezăminte funcționează de 9: ani, până în 1928, școala având ca eleve orfane de războiu, iar deatunci înainte, nemaifiind orfane pentru cursul primar, având 21 copile sărmene trimise de onor Prefectură de Ilfov—după intervenția I. P. Sf. Patriarh—și subvenționate de ea.

După terminarea cursului primar, copilele urmează să se ocupe cu țesătoria covoarelor — unele chiar călugărindu-se—iar cele mai bine înzestrate dintre ele, sub raportul inteligenței, sunt întreținute de Mănăstire spre

a face studii speciale și a deveni învățătoare pentru viitoarele eleve de curs primar.

Prefectura de Ilfov n'a mai putut în ultimul timp să recruteze și mai alese să întrețină numărul de eleve trebuitor pentru școala dela Mănăstire. Se pare că acest început frumos și rodnic trebuia să piară.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh însă nu a îngăduit acest lucru. P. C. Părinte Eugen Bărbulescu, Consilier Referent al Sf. Arhiepiscopii a primit delegațiunea de a face demersurile necesare pentru reorganizarea orfelinatului și astăzi Onor Minister al Sănătății și Ocrotirilor Sociale întreține la Mănăstirea Suzana 25 de orfane, care urmează regulat cursurile primare cu profesoara Rădița Micu, fostă ea însăși elevă la Mănăstire. Iar alături de școală, atelierul de covoare se perfecționează din ce în ce mai bine.

Dat fiind acest bun rezultat al orfelinatului dela Mănăstirea Suzana, I. P. Sf. Patriarh și-a exprimat dorința de a se face și la Mănăstirea Samurcășești (Ciorogârla) același lucru, mai ales că aci există de câțva timp două ateliere de țesătorie.

Și apoi o clădire nouă s'a început aci, pentru a cărei terminare ar mai necesita o sumă de 700.000 lei.

S'au făcut socoteli și s'a constatat că ar putea fi crescute aci 25—30 de copile, care să primească o educațiune îngrijită și creștinească.

Se pare că Onor. Prefectură de Ilfov ar fi dispusă să se ocupe din nou cu un astfel

de orfelinat. Desigur că-și face un punct de onoare de a continua opera inițială atât de nobilă.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh o asigură dealtfel că rezultatele acestei opere aci la Sarmurcășești vor fi mai bune ca oriunde.

Iată cum se poate reîmprospăta și înălța viața mănăstirilor noastre. Considerând toate aceste începuturi, la care trebuie să adăugăm pe cele dela Mănăstirea Bistrița, unde deasemenea se află un număr important de eleve orfane, precum și pe cele dela Mănăstirea Cernica, cu Seminarul monahal, avem dreptul să sperăm că Biserica noastră își va împlini cu prisosință misiunea ei înaltă pe acest pământ.

Redeschidere de Biserică.

În ziua de Duminică 16 Martie a. c. s'a deschis biserica parohială din parohia Băicoiu I jud. Prahova, după ce fusese refăcută în interior prin reînnoirea picturii.

Slujba a fost oficiată cu multă solemnitate atât seara la vecernie și sfințirea artoselor cât și dimineața la sfințirea ei, de către un sobor de preoți:

Părintele Arhim. **Serafim** dela Sinaia, Părintele referent bisericesc **Eugen** Bărbulescu, Protopopul din Breaza V. Opriș, Pr. Gh. Mihăilescu dela bis. Sf. Ilie Gorgani din Capitală și preotul **Const. Mihăilescu** din localitate.

După sfârșitul sf. liturghii părintele Referent a ținut o cuvântare ocazională la care i-a răspuns bătrânul preot Mihăilescu, aducând mulțumiri consiliului parohial și poporului, care se străduiește pentru înfrumusețarea bisericii și buna administrare a averii ei.

S'a remarcat în cuvinte alese, munca fără preget depusă de d-l Dumitru Rusenescu, episcop, și a celorlalți epitropi, grație cărora s'a refăcut sfântul locaș.

Poporul adunat în mare număr, a rămas pe deplin satisfăcut de frumoasa slujbă și cuvintele îndemnătoare ce au primit.

Înființarea de Orfelinat la Mănăstire.

La mănăstirea Suzana jud. Prahova s'a înființat, prin stăruința I. P. S. Patriarh, un orfelinat, întreținut de către Ministerul Sănătății și Ocrotirilor Sociale. Orfelinatul are 25 copile trimise din diferite părți, cari

primesc creșterea sub îngrijirea caldă a mamicilor din mănăstire îndeplinindu-și prin această un rol social de mare folos.

Cursul primar îl predă o absolventă diplomată de Școala Normală, Rădița Micu, și ea orfană crescută de vrednica stăriță Iustina Stănescu și ajutoarea ei Evghenia Ionescu, care învățătoare se va face în curând călugăriță, înclinându-i viața ei, bunului obștesc.

Tot la mănăstirea Suzana s'a înființat și un atelier de covoare la care lucrează aceleași orfane și alte fete din satele vecine.

În acelaș scop de a ridica nivelul cultural și rostul social al mănăstirilor de aci dela Susana, s'au mai trimis la învățătură afară de cea amintită, alte 4 copile orfane dintre care una a terminat tot școala Normală, acum este învățătoare, alta școala profesională, alta o școală de menaj. Și cu toate se vor grupa în jurul situației ce a luat ființă într-o localitate așa de prielnică, ca climat, și retrasă de sgomotul lumii, așa cum este mănăstirea Susana. Așteptăm cu multă satisfacție rezultatele bune ce au început să se arate la mănăstirea Susana.

— *Răsplată binemeritată.* D-nul Zamfir Ionescu, șeful general al Tipografiei Cărților Bisericești din București, a fost decorat, de curând, cu *Crucea ordinului Cavalerilor Stavrofori al Sf. Mormânt în gradul de Comandor*. Domnia Sa lucrează la Tipografia Cărților Bisericești de peste 48 de ani și activitatea ce-a desfășurat pentru această instituțiune principală a bisericii s'a remarcat prin pricepere, cinste și perseverență. Incât, decorarea primită e o răsplată binemeritată și pilduitoare pentru toți ceice muncesc, cu suflet cald, în interesele înalte ale obștii creștinești.

Moartea cântărețului Dumitru Mirescu.

În ziua de 31 Martie a. c. s'a stins din viață, în mod subit, cel care a fost fala cântăreților din cercul pastoral Valea-Călugărească: Dumitru Mirescu.

Dela etatea fragedă de 16 ani și până la vârsta de 66 de ani, l-a care l-a ajuns, a stat neîntrerupt la modestul său post de cântăreț al Bisericii din parohia Valea-Nicovani.

A fost cântărețul bisericesc dotat dela natură cu o voce dulce și melodioasă, potrivită cântării bisericești, căreia a știut să-i dea,

cu iscusita-i dibăcie, o astfel de interpretare, în cât să stoarcă lacrimi din ochii credincioșilor, având de multe ori același rezultat ca și cea mai meșteșugită predică.

Duhul pe care îl turna în maeastra sa cântare, nu putea izvorî decât dintr'un suflet de convîs credincios și iubitor de biserică.

Cel dintâi care la sfintele sărbători se apropia să primească Sfintele Taine era pilduitorul cântăreț Dumitru Mirescu.

Modest, cinstit, cumpătat, blând și îndatoritor, erau calitățile care făceau din acest cântăreț un prieten iubit și respectat de toți.

Mai rar s'a văzut atâta afecțiune și iubire între slujitorii aceleiași biserici, ca între cântărețul „Trică“ și parohul său. Deaceia Providența a hotărât ca moartea subită a acestuia să survină chiar în prezența preotului său.

În ziua de 2 Aprilie a. c. a fost condus la locașul de veci de toții preoții și cântăreții cercului pastoral, cari i-au adus ultimul salut, prin graiul bătrânului Preot I. Nicolescu, prieten de copilărie cu răposatul.

A impresionat mult gestul preoților și cântăreților, cari pentru osteneala n'au pretins nimic, ba ce e mai mult, au strâns imediat 4000 lei, pe care i-au predat familiei îndurerate.

Bunul Dumnezeu să trimită bisericii noastre cât mai mulți cântăreți de felul neuitatului „Trică“.

Circulară către toate oficiile în subordine.

Conform rezoluției Nr. 38429/4273 din 21 Martie 1930 a Ministerului Instrucțiunii Publice și al Artelor:

„Cu începere dela 1 Aprilie a. c., va intra în vigoare legea pentru aplicarea autonomiei Regiei P. T. T., așa că dela această dată întreaga corespondență oficială trebuie să fie francată cu un timbru special, fiind exclusă orice amânare.

Prin urmare, în cece privește aplicarea acestei legi, de către cancelaria acelui oficiu, avem onoare a Vă ruga să binevoiți a dispune ca de îndată să se aducă la cunoștința tuturor organelor în subordine pendinte de acel oficiu, executarea întocmai a următoarelor dispozițiuni:

1. Atât pentru trebuințele cancelariei acelui oficiu, cât și pentru organele în subordine, se vor procura timbre speciale direct dela oficiul poștal local, sau în lipsă — în comunele unde nu sunt oficii poștale—dela factorul

poștal, contra unei adeverințe în cuprinsul următor:

ADEVERINȚĂ

Subsemnatul (preot paroh sau protoiereu, custode, muftiu) din comuna

județul adeveresc prin prezenta că am primit dela oficiul poștal din factorul poștal dl. următoarele timbre speciale, pentru francarea corespondenței oficiale, a căror cost urmează să fie trecut în contul Nr. 6 al Ministerului Instrucțiunii Publice și al Cultelor.

. . . .	bucăți à Lei 1,	total Lei
. . . .	” ” ” 2,	” ”
. . . .	” ” ” 3,	” ”
. . . .	” ” ” 4,	” ”
. . . .	” ” ” 6,	” ”
. . . .	” ” ” 10,	” ”
<hr/>		
Total	bucăți în valoare totală de	Lei

Semnătura predătorului.

Signătura primitorului,

Data (L. S.)

Aceste adeverințe se vor face în dublu exemplar, una va rămâne la oficiul poștal, care a predat timbrele, iar a doua se va păstra în arhiva instituției care a primit timbrele.

2. Francarea corespondenței se va face după tariful oficial întocmit de Casa Autonomă a P. T. T., tarif care se găsește la fiecare oficiu poștal. (Modelul aci anexat).

3. Mesageriile, atât cele ale serviciului central, cât și acelea ale autorităților în subordine, vor fi predate direct oficiului central, sau factorului poștal—în comuna fără oficiu poștal — contra chitanței, debitându-se tot contul Nr 6 al Ministerului Instrucțiunii Publice și al Cultelor.

4. Atât serviciul central cât și autoritățile în subordine, vor întocmi borderouri lunare, cu situațiile zilnice de numărul plicurilor expediate și valoarea timbrelor aplicate. — Borderourile vor fi făcute după modelul următor:

Numele autorității

BORDEROU

de situația timbrelor speciale, pentru francarea corespondenței oficiale în cursul lunii 1930.

Data zilei	Nr. Plicurilor expediate	Valoarea timbrelor oficiale aplicate	Valoarea timbrelor rămase în depozit la finele lunii

5. În condica de expediție a corespondenței se va nota pentru fiecare plic oficial, valoarea timbrelor aplicate.

6. Se atrage serios atenția tuturor mânuitorilor că, timbrele speciale vor fi întrebuințate exclusiv numai pentru francarea corespondenței oficiale.

Toți acei cari se vor abate dela această normă de conduită, sunt pasibili de rigorile prevăzute de legea P. T. T. și Codul Penal.

*

Extras din Tariful Poștal Intern pentru uzul Autorităților de Stat, Județ și Comună:

Pentru o *scrisoare* adresată *loco*, până la 20 grame lei 4.—iar de fiecare 20 grame sau fracțiune de 20 gr. în plus încă câte lei 2.—Pentru o *scrisoare* adresată în orice

altă localitate din țară până la 20 gr. lei 6.—iar de fiecare 20 gr. sau fracțiune de 20 gr. în plus încă câte lei 2.—Pentru o *Carte Postală* simplă lei 2.—Pentru *imprintate*, de fiecare 50 grame lei 1.—Taxa fixă de *recomandare*, pentru fiecare obiect lei 10.—Pentru *adeverirea de primire postală* a obiectelor înregistrate lei 10.—Pentru fiecare obiect simplu sau recomandat expedit cu *Expres* lei 30.—La obiectele de *Mesagerii*, pentru greutate: La pachete, grupuri și casete, de fiecare kgr. sau fracțiune câte lei 8.—La *scrisori cu valoare declarată*, pentru greutate aceleași taxe ca la ob. rec. Pentru *valoarea declarată*, la pachete, gropuri, casete și scrisori până la 10.000 lei de fiecare 1000 lei câte lei 3.—iar pentru valorile mai mari de 10.000 lei de fiecare 1000 lei încă câte lei 1.—Pentru *mesageriile voluminoase* sau *fragile*, taxe de greut. se sporește cu 50⁰/₀. Pentru orice obiect neridicat în 3 zile dela avizare, taxa de *magazinaj* de fiecare zi este de lei 2.—, cu un maximum pentru fiecare obiect de lei 200.—

C R O N I C A E X T E R N A

Câteva centenarii ale Bisericii creștine universale

Decanul, Facultății de Teologie romano-catolice din Paris R. P. Adhèmar d'Alès semnală, într'un articol apărut în jurnalul „*La Croix*„ din 9 Aprilie, a. c., că „trăim zile fertile în centenarii“. Și arată cum anul acesta se întâmplă: al 16-lea centenar al consacrării Constantinopolului, întâiul centenar al cuceririi orașului Alger de către Francezi, al 15-lea centenar dela moartea Fericitului Augustin — urmând ca la anul viitor, să se celebreze al 15-lea centenar dela conciliul ecumenic dela Efes.

Ilustrul profesor accentuă, însă, că un centenar întâmplat tot anul acesta și care depășește pe toate aelalalte a trecut totuș neremarcant de lumea creștină. E vorba de al 19-lea centenar al morții Mântuitorului.

„La 7 Aprilie, — zicea R. P. Adhèmar d'Alès — în anul 30 al erei noastre, după cronologia cea mai obișnuită, Domnul-Nostri-Iisus-Christos își dă duhul pe cruce. Fără îndolală, vreun predicator în aceste zile con-

sacrate Patimii Mântuitorului, va nota coincidența. Inșă, faptul e sigur, nici o mare mișcare nu s'a produs în lumea creștină pentru această comemorare“.

Scopul nostru, amintind de acest articol, este de a insista puțin asupra a trei din centenariile citate mai sus. Nu știm dacă Bisericiile Ortodoxe fac măcar cea mai mică pomenire despre acest însemnat eveniment din istoria Bisericii creștine, adică al consacrării Byzantului de către Impăratul (Sfântul Impărat, întocmai cu apostolii, zice Biserica noastră) Constantin cel Mare, care i-a dat numele său, chemându-l astfel Constantiupol. Romano-Catolicii celebrează toate centenariile cu o pompă deosebită, mai ales acelea care sunt mai strâns legate de dezvoltarea bisericii lor.

Astfel al 15-lea centenar al Fericitului Augustin se va celebra de întreagă lumea romano-catolică în mod deosebit. Cel puțin așa fac să se întrevadă pregătirile în curs.

Seștie că la 28 August, 430 a murit episcopul Hipponiei (Africa) în momentul când Vandalii asediaseră orașul. Celebrarea centenarului va avea loc, deci, la 28 August, anul acesta cu mare ceremonie, mai ales în orașul Pavia, în Lombardia (Italia), unde se află rămășițele marelui Doctor creștin, în basilica Sf. Petru. Ordinul Augustinilor care se proclamă înființat de Fericitul Episcop însuși, în 391, intenționează cu această ocazie să-și restabilească din nou unitatea pe care o avea în trecut. Vor avea loc, de asemenea, expunerea moaștelor Fericitului Augustin și publicarea operei monumentale „*Miscaellanea Augustiniana*“ (Opere diverse) care va cuprinde toate cuvântările inedite ale episcopului Hipponiei. Spre și mai mare strălucire, Papa dela Roma a aranjat ca Congresul Eucharistic internațional să se țină anul acesta la Cartagena de odinioară. Parlamentul francez a trebuit să aprobe 2.000.000 franci în bugetul Tunisului, în vederea acestui congres.

Dar dacă acest al 15-lea centenar al morții Fericitului Augustin, ar putea fi celebrat și sub o formă mai puțin ceremonioasă, dată fiind părerea Bisericii noastre despre învățătura marelui doctor, care n'a reușit să evite totdeauna excesele în care-l aruncau temperamentul și zelul lui de polemist înfocat împotriva ereticilor, apoi celalt centenar, tot al 15-lea, acela al conciliului ecumenic dela Efes va trebui pregătit și sărbătorit după cuviință de Biserica ortodoxă întreagă, Adică așa cum se cade din partea unei Biserici care a știut să rămâie păstrătoare credincioasă a învățăturii sinoadelor ecumenice.

Romano-Catolicii nici în cece privește acest centenar n'au așteptat ca alții să dea exemplul. Un comitet s'a și constituit la Roma pentru a prepara celebrarea acestui al 15-lea centenar al Sinodului dela Efes. Se știe că acest sinod ecumenic, al 3-lea după cel dela Niceia și Constantinopol, s'a ținut la anul 431, la Efes, și a avut ca scop apărarea contra ereziei lui Nestorius, patriarh al Constantinopolului, a divinității reale a lui Iisus-Christos, în unitatea persoanei sale divine și nașterea adevărată, ca Dumnezeu, din Fecioară Maria. Nestorius pretindea că nu eră în Iisus-Christos decât natura ome-nească singură și că prin urmare, Fecioara Maria nu putea să fie numită, așa cum fusese numită în mod tradițional, *Theotokos*,

sau Mama lui Dumnezeu, ci numai *Christotocos* adică Mama lui Christos. Sinodul, convocat de Teodosie cel Tânăr, fiind patriarh al Alexandriei Ciril, a condamnat și depus din scaun pe Nestorius, și toată biserica s'a bucurat pentru proclamarea adevărului că adică Iisus Christos este o singură persoană divină, dar cu două naturi, dumnezească și ome-nească și că s'a născut astfel din Fecioara.

N'ar fi oare potrivit, dacă ne-ar fi permis să ne spunem aici o părere, să se dea acestei comemorări a sinodului dela Efes un caracter de participare mai simțită a tuturor Bisericilor Ortodoxe?

De ce nu s'ar aduce la îndeplinire măreața idee a străngerii unui sinod pan-ortodox? Greutățile sunt mari, desigur, dar credem că și folosul va fi nemăsurat. Acest al 15-lea centenar al Sinodului dela Efes ar putea fi un bun prilej...

N. CAZACU

Un cămin românesc la Ierusalim

Ierusalimul, cu Sf. Mormânt și cu toate celelalte sfinte urme ale vieții în trup a Fiului lui Dumnezeu, a fost și va fi totdeauna, cu drept cuvânt, Cetatea Sfântă prin excelență, către care s'au îndreptat și se vor îndrepta, cu adâncă pietate și venerațiune, gândurile creștinătății întregi. Și nu numai gândurile. Creștinii de prin toate părțile lumii și din toate timpurile au ținut să meargă a avea să se închine cu respect la „Locurile Sfinte“, să măsoare cărările străbătute de Mântuitorul lumii și să mediteze minunile pe care Dumnezeu le-a descoperit oamenilor prin Fiul Său.

Și creștinătatea întreagă a privit Ierusalimul ca cea mai prețioasă și mai sfântă moștenire spirituală a sa. Ne amintim cu toții uriașele cruciade pe care creștinii le-au pornit atunci când această moștenire sfântă le fusese amenințată și profanată.

Din cele mai vechi timpuri, s'au stabilit în Ierusalim, și cu preferință alături de Sf. Mormânt, grupări de creștini, pentru a întreține un cult perpetuu chiar pe locurile pe care s'a desfășurat odinioară „tragedia divină“.

Există actualmente tot felul de biserici și de capele, ortodoxe și catolice, aparținând diferitelor naționalități creștine, care și-au făcut o glorie deosebită, cum e și foarte drept,

de a avea un mic locaş de închinare în Cetatea Sfântă.

Biserica noastră ortodoxă română a avut, încă dela înfiinţarea sa, desigur, relaţiuni foarte strânse cu Ierusalimul. Nu numai călugări şi prelaţi orientali au venit la noi, dar şi credincioşi din ţara noastră s'au dus întotdeauna, în mare număr, ca să viziteze Locurile Sfinte. Au fost numiţii „hagii“, cu cari Biserica noastră s'a mândrit. Nu mai vorbim că domnitorii noştri au şi făcut donaţiuni de biserici şi de averi în ţară pe seama mănăstirilor din Muntele Atos şi Locurilor Sfinte în general.

Dar noi n'am avut niciodată, se pare, gândul de a creia în Ierusalim, la Sf. Mormânt, o biserică românească. În care să se înalţe rugăciuni şi cântări în limba noastră, sau un cămin românesc, în care să fie găzduiţi preoţii şi călugării români aflători acolo, precum şi parte din pelerinii din Ţara noastră.

Înalt Prea Sfinţitul Patriarh Miron însă a avut şi acest punct în măreţul Său program de realizări religioase româneşti.

Încă dinainte de războiu, câţiva Români pioşi s'au străduit de au colectat ceva bani şi au cumpărat un mic teren alături de Sf. Mormânt — la 7—10 minute, pe jos — în dreptul porţei Damascului. Este un teren în formă de trapez neregulat, cu bazele de 41,16 m. şi 26,23 m. şi înălţimea de aproximativ 36 m. Actualmente, acest teren este proprietatea Sf. Patriarhii Româneşti.

Înalt Prea Sfinţitul Patriarh Miron ar fi bucuros dacă pe acest mic teren s'ar putea pune bazele unui cât de modest aşezământ românesc, care să grupeze pe toţi clericii Români din Ierusalim. Mai ales de când Înalt Prea Sfinţia Sa a făcut memorabila călătorie la Locurile Sfinte, în 1927 — călătorie despre care Şeful Suprem al Bisericii Române păstrează o duioasă amintire — gândul acesta al unui cămin românesc în Sfânta Cetate i-a devenit şi mai scump. Ne amintim cum în 1928, Înalt Prea Sfinţitul Patriarh ne-a făcut cinstea să ne vorbească de dorinţa Sa de a putea trimite tineri la Ierusalim pentru studii biblice. E locul să pomenim că Romano Catolicii au foarte importante aşezăminte religioase şi culturale la Ierusalim. Celebra societate „Études Bibliques“ de savanţi teologi, în frunte cu ilustrul comentator R. P. M. J. Lagrange, care a dat o serie de strălucite comentarii ale Evangheliilor şi a celorlalte mai importante

cărţi ale Noului Testament, îşi are sediul la Ierusalim. Profesorii dela Facultatea de Teologie a Institutului catolic din Paris nu uită niciodată să completeze cursurile de Vechiul şi Noul Testament, cu impresio-nante detalii cu privire la topografia, clima, fauna şi flora Palestinei, culese în timpul şederii lor pe malurile Iordanului.

Putem pretinde şi noi Românii — şi poate cu mai multă dreptate decât mulţi alţii — la un astfel de contact mai permanent şi mai complet cu Locurile Sfinte. Deocamdată va trebui să începem. Va trebui să ştim mai întâiu cam câţi Români, clerici şi laici se află acum la Ierusalim, şi cum trăiesc acolo. Se înţelege că nu se poate spune că la Ierusalim, Românii ar fi în lipsă de îngrijire duhovnicească.

Prea Fericitul Patriarh al Ierusalimului a autorizat pe clericii români din Sfânta Cetate de a sluji în toate bisericile greceşti din acel loc. Dar noi am vrea totuşi să ştim cum sunt grupaţi Românii din Ierusalim.

Luna aceasta se va duce la Locurile Sfinte P. C. Ieromonah Gherasim Luca, canonarh la Sf. Catedrală din Bucureşti, având binecuvântarea I. P. Sf. Patriarh Miron de a merge să se stabilească la Ierusalim, spre a sta la dispoziţia închinătorilor români din Sfânta Cetate. P. C. Gherasim a mai fost până acum încă de 4 ori la Sfintele Locuri, încât cunoaşte bine mediul de acolo şi chiar pe mulţi din Românii dela Ierusalim. La cumpărarea terenului de care am pomenit mai înainte, se pare că a contribuit şi Prea Cuviosia Sa cu economiile ce a avut. Părintele Gherasim Luca se va osteni să ducă mai departe ideea întemeierii unui cămin românesc, care să poată deveni cu timpul un centru de însemnată viaţă religioasă şi culturală românească la Ierusalim.

În acest scop, P. C. Sa e hotărât să apeleze la toţi Românii creştini ortodoxi, pentru a strânge fonduri. I s'au dat dela Sf. Arhiepiscopie registre vizate şi stampilate pentru a înscrie sumele încasate. Şi astfel, încetul cu încetul, se va putea ajunge, cu timpul, la un rezultat îmbucurător. Orice lucru, oricât de mare, porneşte dela începuturi modeste. Ceeace se cere, sunt spiritul de sacrificiu şi credinţa. Bisericile ortodoxe au nevoie de o unitate mai simţită între ele. Un cămin românesc la Ierusalim ar contribui la aceasta.

MIȘCAREA MISIONARA

Cercul Pastoral „Băneasa“, a ținut ședință în comuna Belitori, parohia Cuv. Paraschiva, în ziua 27 Octombrie 1929.

Serviciul Sf. Liturghii și parastas pentru eroi a fost oficiat de toți preoți în sobor. Răspunsurile au fost date de elevii școlii primare de sub conducerea unui Domn învățător. La sfârșit s'a oficiat maslu pentru cinci bolnavi. A asistat multă lume, în special femei. Predica zilei a fost ținută de Pr. Ioan Popescu-Băneasa. La ședința intimă s'a discutat despre „Uniformizarea serviciilor religioase“. Ședința publică s'a ținut la școală. A vorbit Pr. Dobre Mangâru despre „Adventism“. A urmat coruri și piesa antisecantă „Adevărul învinge“. A dat frumoase îndemnuri apoi Pr. Daniil Iliescu-Belitori.

S'a colectat suma de lei 570 și s'au împărțit 40 de broșuri religioase.

In luna Noembrie cercul a ținut ședință în parohia Caravaneți.

S'a oficiat sobor Sf. Liturghii și parastas pentru eroi. Predică Păr. Dobre Mangâru despre „Evanghelia Samarineanului Milostiv“. La parastas vorbește Păr. Președinte Ioan Popescu Băneasa. La ședința intimă se discută despre „Nevoia de a se frecventa regulat ședințele de către membrii cercului“.

Ședința publică s'a ținut la școală. A vorbit Păr. Daniil Iliescu-Belitori despre „Post și rugăciune“. Directorul școlii a dat tot concursul cu elevii școlii.

In luna Noembrie cercul a ținut ședință în parohia Băneasa, în ziua de 24.

S'a oficiat în sobor Sf. Liturghie și parastas pentru eroi. A predicat despre Evanghelia zilei pr. Daniil Iliescu-Belitori. Apoi s'au împărțit enoriașilor 50 de broșuri din „Venerarea sfinților“.

La ședința intimă a vorbit pr. Dobre Mangâru despre: „Trebue să se facă nunte în post“?

Ședința publică s'a ținut după amiază la școală. A conferențiat pr. Dobre Mangâru-Băduleasa despre „Calomni și sudalme“. S. S. a tratat foarte bine subiectul. Programul ședinței a fost complectat cu coruri, recitări de elevii școlii, sub conducerea d-lui director al școlii.

In luna Decembrie cercul a ținut ședință în parohia Putineiu.

S'a oficiat Sf. Liturghie și parastas pentru eroi.

S'a oficiat Sf. Liturghie, predicând pr. Ioan Popescu, președintele Cercului, despre Evanghelia zilei.

A urmat apoi oficierea unui Te-Deum de mulțumire, la care ține cuvântul festiv Pr. Ioan Popescu-Băneasa, președintele cercului. S. S. vorbește despre „Activitatea de 10 ani a Inalt Prea Sfântului Patriarh Miron“.

La ședința intimă s'a vorbit despre „Uniformizarea serviciilor“.

Ședința publică s'a ținut la școală. A vorbit pr. Dumitru Popescu-Belitori despre „Combaterea adventismului“.

C. S. vorbește bine, întemeindu-și conferința sa pe foarte multe citate. Pr. Dobre Mangâru ține apoi a II-a conferința despre „Cele 9 fericiri“.

A asistat mult popor, atât de dimineată cât și după amiază. S'a remarcat lipsa complectă a corpului didactic și a elevilor școlii.

Cercul Pastoral „Odaia“ a ținut ședință Duminică 1 Decembrie, în parohia Ciurpereni.

S'a oficiat în sobor Sf. Liturghie și parastas pentru eroi. Predica zilei a ținut-o pr. Petre Popescu-Flămânda, care s'a prezentat bine pregătit.

La ședința intimă s'a discutat chestiuni privitoare la bunul mers al Cercului.

Ședința publică s'a ținut la școală. A conferențiat Pr. Băluță Dumitrescu-Traian despre „Mântuirea sufletului“. A urmat apoi recitări, coruri și rulara cu cinematograful cercului a următoarelor filme: Cultura grâului și creșterea păsărilor.

S'a colectat suma de lei 450 pentru care sumă s'a și împărțit broșuri religioase.

Atât de dimineată cât și după amiază a asistat foarte mult popor, atât din parohie cât și din parohiile vecine. Se datorește aceasta frumoasei activități a acestui cerc precum și pr. paroh respectiv.

In luna Decembrie cercul a ținut ședință în parohia Traian în ziua de 8.

Darea de seamă a acestei ședințe a fost trimisă de noi cu raport încă din luna Decembrie și s'a publicat în curierul „Apostolul“, numărul festiv din 1 Ianuarie 1930.

Cercul Pastoral „Uda Paciurea“, a ținut ședință Duminică 3 Noembrie c. în parohia Plopi-Slăvițești.

S'a oficiat Sf. Liturghie și parastas pentru eroi. Predica zilei a fost ținută de Pr. Nic. Ivan-Râioasa. După aceasta s'a oficiat sfințirea clopotniței celei noi ridicată cu chel-

tuiala enoriașului Tache Pârvan. Pentru această faptă frumoasă i-au adus binemeritate laude Păr. Președinte Alexandru Marinescu. Au luat parte la biserică: autorități comunale, învățători și săteni. Pentru fondul cerului s'a colectat 201 lei.

Ședința publică s'a ținut la școală. A vorbit Pr. Niculae Ivan-Râioasa despre „Cultul Sfinților“. A fost o ședință slabă întrucât a asistat foarte puțini săteni. I s'a atras atenția Păr. Paroh ca să depue pe viitor mai multă stăruință.

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Parohia Malu, din Comuna cu același nume, din Județul Vlașca, aduce călduroase mulțumiri, bunilor enoriași, cari pe un timp de criză generală materială și morală, au dat cu drag banul și obiectele lor casnice, pentru împodobirea bisericii, precum mai jos se arată:

Maria P. Vlașcu 2.000 lei, Hița I. Rugină 1.000 lei, Floarea St. Gheța 1.000 lei, Mihalache L. Dogaru 1.000 lei, Chiriac R. Craiciu 280 lei, Dobre I. Beău 250 lei, Lazăr M. Caciulan 250 lei, Familia Dobre Popescu învățător 1.000 lei, Marin R. Rotaru 250 lei, Vlad Beău episcop 2.000 lei, Ilie Craiciu 1.000 lei.

Dumitra G. Mihalcea, Marin Mârzac, Stoian L. Guțe, Ioana D. Craiciu, au dat obiecte casnice.

Din aceste sume, s'au procurat următoarele obiecte sfinte: Un potir de alpaca suflat cu aur, două epitrahire noi, un rând de acopereminte, reparația potirului vechi, un evhologiu bogat bine legat.

Trei icoane: Sf. Înviere, Sf. Treime, și a Tutturor Sfinților.

Dăm ca pildă pe toți acești buni și milostivi creștini pentru fapta lor. Părintele Paroh Teodor Cristian, care a luptat cu drag și neoboseală pentru educația sufletească a enoriașilor săi, înaltă rugăciuni către Dumnezeu ca să-i binecuvinteze și să le înmulțească dinarul.

* * *

Parohia Cuibu comuna Gornet-Cuib jud. Prahova era lipsită până acum de un sf. lăcaș de închinare.

Astăzi creștinii din această parohie tresaltă de bucurie că s'au învrednicit și ei să-și vadă aproape împlătită dorința de a avea în satul lor un asemenea sf. lăcaș.

Prin stăruința bunului creștin D-1 Dumitrache Ionescu Fusea proprietar s'a ridicat o mândră

biserică în parohia aceasta. Astăzi biserica este gată pentru pictură.

D-1 Dumitrache Ionescu cu toată vârsta înaintată, neștiind ce e pregetul, a fost pildă și cu cuvântul dar mai cu seamă cu fapta, pentru enoriașii parohiei:

Ca consilier parohial și ca președinte al Comitetului de construcție și-a făcut toată datoria.

D-sa personal a donat pentru construcție bisericii suma de 400.000 lei în numerar și 50.000 lei în materiale.

Deasemenea în calitate D-sale de președinte al Băncii populare a stăruit ca fondul de 150.000 lei pentru local să se dea bisericii.

Pentru stăruința ce a depus-o, pentru însemnatul ajutor material pe care l-a dat, în numele enoriașilor acestei parohii pe această cale îi aducem mulțumiri și rugăm pe Dumnezeu să-l încarce de toate bunătățile Sale și să-i dea zile pentru ca să vadă împlătită dorința de a vedea terminat sfântul lăcaș.

Domnul Anton M. Ghiuță și Soția sa Gherghina din Roșiorii de Vede au donat pentru Cimitirul din Vale din acest oraș un Clopot în greutate de 117 Kgr. în valoare de 13.650 lei.

D-zeu să-i binecuvinteze pentru fapta lor creștinească.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoieria Circ. II din Capitală. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot ajutor de la *Biserica Delea-veche*, rămas vacant pe data de 1 Aprilie a. c. prin demisiunea titularului Radu Marinescu.

Enoria bisericeii respective, numără 350 capi de familie cu 1400 suflete.

Casă de locuit pentru preotul ajutător nu există.

Titularul, primește salariu, potrivit gradului de studii, la care se adaugă și un venit anual de circa 7-8000 lei.

Candidații vor înainta cererile însoțite de actele necesare, direct cancelariei Sf. Arhiepiscopii, în termen de 30 zile, de la publicarea concursului.

Protolereu Econ. CONST. MOISIU

Protoieria I Câmpulung-Mușcel. — Pe data de 1 Aprilie a. c. s'a înființat parohia Căndești cu 192 familii și 597 suflete prin dezlipire dela parohia Albești.

Pământ nu are, iar casa parohială e în construcție. Venitul epitrahilului se ridică la 2000 lei pe an.

Doritorii de a ocupa această parohie vor face cerere în termen de 30 zile la Sf. Arhiepiscopie.

Protopop, N. PROCA

Se publică concurs, cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului de preot ajutător aprobat în consiliul eparhial din 30 Aprilie a. c. filiala *Mărzănești* jud. Teleorman. circ. Alexandria.

Filiala *Mărzănești* are casă de locuit pentru preot și biserica în bună stare. Are 260 familii și sesie parohială.

Plata salariului preotului, o dă ctitorul bisericei, Dumitru I Dumitriu, până la trecerea în bugetul statului ca parohie, a acestei filiale.

Alte venituri dela slujbele epitrahilului 2-3000 lei anual.

Cererile se înaintează Arhiepiscopiei în termenul arătat.

Protopop ȘTEFAN POPESCU

CANTAREȚI

Se publică concurs pentru ocuparea postului de *cântăreți* I. de la Bis. Foișor din Capitala, rămas vacant pe ziua de 3 Aprilie a. c. prin încetarea din viața a titularului, Sava Teodorescu.

Doritorii, vor înainta cererile însoțite de acte Protoieriei circ II. din Capitală în termen de 15 zile.

Protolereu, Econ. CONST. MOISIU

Protoieria Circ. III Căscioarele-Vlașca. — Se publică concurs, pentru postul II de *cântăreț* dela parohia Petrești, jud. Vlașca, devenit vacant prin moartea titularului.

Parohia Petrești mai are două filiale, fiecare cu lot bisericesc.

Candidații vor înainta cerere la sediul protoieriei și în urmă vor fi supuși la examinare.

Protopop I. B. STĂNESCU.

Se publică Concurs pentru ocuparea postului de *cântăreț* de la parohia Sf. Ilie din Roșiorii de Vede, post devenit vacant prin decesul titularului Alexandru Băltoiu în ziua de 10 Februarie 1930.

Doritorii vor adresa Cererile însoțite de acte Protoieriei jud. Teleorman Circum. II „Peret“

Protopop Icon. FLORU IONESCU

Protoieria Circ. I Teleorman Turnu-Măgurele. — Se publică concurs pe termen de 15 zile pentru ocuparea postului I de *cântăreț* la parohia Vânători.

Parohia are sesie parohială completă din care *cântăreții* muncesc 1/4.

Cererile însoțite de certificatele de examinare și celelalte acte se înaintează la această Protoipie.

Protopop, Ic. IOAN I. POPESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de *cântăreț I-ii*, dela parohia Flămânda, devenit vacant pe ziua de 1 Ianuarie a. c., prin demisia titularului Gr. N. Popescu.

Cererile se vor adresa protoieriei după care se va fixa și data ținerii concursului.

Protolereu, Econ. TR. VINTILESCU

Protopopiatul Circ III-a Ploești jud. Prahova. — Se publică concurs pentru ocuparea unui post vacant de *cântăreț* dela parohia Valea-Niconan. Cererile însoțite de actele prescise, inclusiv certificatul de examinare, eliberat de comisia protopopească, se înaintează acestui oficiu protopopesc în termen de 15 zile dela prezenta publicare.

Protopop, VINCENȚIU POP.

Protoieria Circ. I., Giurgiu-Vlașca. — Publică concurs pentru următoarele posturi de *cântăreți*, vacante:

1. Parohia Brăniștari postul I.
2. „ Cămineasca „ II.
3. „ Ghizdaru. „ II.
4. „ Gogoșarii noi II.
5. „ Gogoșarii vechi II.
6. „ Stănești II.
7. „ Tangăru, II.

Candidații vor înainta cerere la sediul protoipiei și în urmă vor fi supuși la examinare.

Protopop Pr. GH. T. POPESCU.